

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 305/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Luboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Lukášom Kysuckým, advokátom, Kamenná 3607/29, Žilina, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Up/1138/2024 z 3. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu sp. zn. 14Up/1138/2024 z 3. marca 2025. Žiada, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd napadnutým uznesením odpustil žalovanej zmeškanie lehoty na podanie odporu proti platobnému rozkazu sp. zn. 14Up/1138/2021 zo 17. júna 2024, ktorým bola žalovaná zaviazaná na zaplatenie sumy 9 251,5 eur s prísl. sťažovateľovi. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalovaná mala zriadenú elektronickú schránku, do ktorej súd doručoval platobný rozkaz, ktorý sťažovateľka z dôvodu choroby a zdravotného stavu v relevantnom čase neprevzala. Schránku žalovaná otvorila až po uplynutí lehoty na podanie odporu (koniec lehoty 3. júla 2024). Súd po preskúmaní veci konštatoval, že z predložených listinných dôkazov, najmä lekárskej správy o zdravotnom stave žalovanej vyplýva, že zhoršenie zdravotného stavu žalovanej nastalo v čase plynutia lehoty na podanie odporu. Preukázanú práceneschopnosť žalovanej (od 2. júla 2024) v kontexte s informáciami vyžiadanými súdom od NASES, ktoré potvrdili žalovanou tvrdenú skutočnosť,

že do svojej elektronickej schránky nazrela až 19. júla 2024, súd považoval za ospravedlniteľné dôvody, ktoré mohli objektívne spôsobiť, že žalovaná nebola schopná podať odpor, a preto návrhu vyhovel.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje nesplnením podmienok na odpustenie zmeškania lehoty. Tvrdí, že žiadosť žalovanej je účelová, vykonštruovaná a nemá žiaden objektívny základ. Pochybuje o závere o zdravotne vážnom stave žalovanej (psychické problémy), ktorý mal údajne trvať od 2. júla do 25. júla 2024, keď poukazuje na to, že žalovaná nahliadla do svojej schránky 19. júla, teda počas jej údajnej práceneschopnosti, ktorú považuje za nepreukázanú. Zo skutočnosti, že žalovaná nahliadala počas práceneschopnosti do schránky, má byť zrejmé, že nič jej nebránilo objektívne podať odpor v lehote. Závery okresného súdu považuje za nedostatočné a arbitrárne.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je nesúhlas sťažovateľa s odôvodnením napadnutého uznesenia okresného súdu, ktoré považuje za arbitrárne. Ide o procesné rozhodnutie súdu, ktorým bola protistrane odpustené zmeškanie lehoty na podanie odporu.

5. Ústavný súd po preskúmaní odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu konštatuje, že zdravotné dôvody sú štandardne považované za ospravedlniteľné dôvody, pokiaľ sú preukázané a majú potenciál byť považované za znemožňujúce uskutočniť zmeškaný úkon. V danom prípade z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že žalovaná preukázala svoj zdravotný stav priloženou lekárskou správou, na základe ktorej súd dospel k záveru, že v rozhodnej dobe bol jej zdravotný stav takého charakteru, že znemožňoval vykonať daný úkon v lehote.

6. Ústavný súd nepovažoval argumentáciu sťažovateľa za podloženú a objektívne spôsobilú vyvolať pochybnosti o ústavnej udržateľnosti napadnutého uznesenia. V tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že posúdenie prekážky pre účely splnenia podmienok na odpustenie zmeškania lehoty je vecou všeobecného súdu, a nie ústavného súdu, pokiaľ nejde o prípad zjavného excesu, resp. preukázateľne nespôsobilých dôvodov, na ktorých je takéto rozhodnutie založené. V tejto súvislosti tiež dodáva, že nie je skutkovým súdom a dokazovanie vykonáva len výnimočne. Tvrdenia sťažovateľa majú špekulatívny charakter a nevyvracajú záver súdu o existencii prekážky, ktorá svojou povahou bránila strane konania uskutočniť právny úkon v lehote.

7. Vzhľadom na charakter dôvodov, ktorými súd odôvodnil svoje rozhodnutie, ktoré aj náležite odôvodnil, a časové súvislosti ústavný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie je založené na preskúmateľných, relevantných a dostatočne preukázaných dôvodoch.

8. Ústavný súd preto dospel k záveru, že medzi napadnutým uznesením okresného súdu a obsahom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol v celom rozsahu ako zjavne neopodstatnenú

podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu